

HİKAYE VE YAŞANMIŞ HALK OYUNLARI

-Gittik almaya, kalktı gelmeye, geldiği için gelemeydi, gidere gelicek.

-zabın deve yağdan öldü. N yerde öldü ne gökte. Akşama bir saat kala sabaha karşı öldü.

Bir bölgenin avcıları orada bulunan yüksek bir dağa geyik avına giderler. Dağda epeyce gezerler ama hiç geyiğe rastlamazlar. Dolaşıp dururlarken önlerine bir aslan çıkar. Aslanı vururlar, aslan yaralanır fakat ölmez. Aslan inine gider inler. Orada dolaşan bir kaplumbağa boynunu inin içine uzatarak aslana seslenir. “Ne inliyorsun aslan kardeş” der. Aslan cevap verir “Avcıların kurşununa hedef oldum yara aldım. Yaram ağrıyor onun için inliyorum.” Der. Bunun üzerine kaplumbağa “Aslan kardeş bizim çocuklar ava gittiler onların kurşununa hedef olmayasın” diye cevap verince aslan “Kaplumbağa ben bu yaradan ölmezdim ama senin bu sözün beni öldürür” diye cevap verir.

DEDEM KOCA MEMİŞ’İN SÖZLERİ

Benim Hasan isminde büyük bir ağabeyim vardı. Bu ağabeyim kış geceleri komşulara oturmaya çok giderdi. Bir gün ağabeyimi karşısına alarak şöyle öğüt verdiğini duydum. Ağabeyime diyordu ki; oğlum komşuya çok gitme, insan Selamın Aleykümcü olmamalı, Aleyküm Selamcı olmalı diye öğüt verdi.

Komşu da haksız bir olay olursa onu duyduğu zaman huylanır ve kendi kendine söylenirdi. Bir gün yine komşu da haksız bir olay olmuş ve onu da duymuş yine kendi kendine söyleniyordu. Babam dedi ki; Bire baba bu olayda bizim hiç ilgimiz yok neden söyleniyorsun her zaman böylesin ilgisiz olaya huylanıyorsun deyince dedem babama şöyle cevap verdi:

Oğlum bizimle ilgisi yok ama ben mahala katlanamıyorum cevabını verdi. Ben bu kelimeyi inceledim mahala katlanamıyorum sözü haksızlığa katlanamıyorum anlamına geliyormuş.

İnsanın kötüsü kendisi laf verir kendi güler. İşte insanların kötüsü budur. Sen laf ver el gülsün derdi.

Oğlum bir insana değerinden fazla değer vermeyin sonra şımarır kendisine zarar verir sana da zarar verir derdi.

O zamanın dal fesli gençleri bir yerde düğün olursa topluca giderlermiş. Komşu köylerin birinde bir düğüne kendi ürettikleri kara barut ile çakmaklı kara tüfekleri doldurup giderlermiş. Düğün evine varınca herkes tüfeğini evini süyüğüne verip sıkarmış. Damın süyüğünden toprak dökmeyenin vay haline. Düğün evine varınca herkes tüfeğini dayamış sıkmış. Herkesin tüfeği toprak dökmüş. Altı oğlan isminde bir sefilin tüfeği toprak dökmemiş. Dedemin grubunu temsil eden grup başı Gökçe Hasan Ali adın da çok acımasız birsi varmış. Düğünde bir müddet kaldıktan sonra dönmüşler. Gece karanlıkta Gökçe Hasan Ali grubu durun bakalım demiş. Grubu dondurunca tüfeği damdan toprak dökmeyen sefil Altı Oğlanı çağırılmış. Belindeki bir metre uzunluğundaki palabıçak denilen kama ile Altı Oğlanı “kurban olayım ağam vurma artık” diyene kadar dövmüş. Bundan sonra tüfeği iyi dolduracaksın diye

de tembih etmiş. Aradan zaman geçmiş. Yine bir düğün olmuş. Düğüne topluca gidecekler. Gökçe Hasan Ali grubu çağırıp kendi nezaretinde tüfekleri doldurtmuş. Gençler tüfeklerini doldurmaya başlamışlar. Altı Oğlan da aynı grubun içindedir. Gökçe Hasan Ali gelip Altı Oğlan'a sormuş: Ne kadar koydun ? Yine bizi mahcup etme deyince Altı Oğlan : Ede seyrederekten dört parmak koydum der. Düğüne giderler tüfekleri damın süyüne verip verip sıkırlar. Altı Oğlan da sıkır, sıkır ama elinde tüfeğin kundağı kalır. Olay böylece biter.
